

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

časja vsak četrtik in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 6 K, pol leta 3 K in za četrt leta 15 K. Naročnina za Nemčijo 8 K, za druge izvenavstrijske dežele 8 K. Čeprav hodi sam po njega, plača na leto samo 3 K. — Naročnina se pošilja na: Upravnštvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopošilja do odgovori. — Udje „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 12 vin. — Uredništvo: Koroska cesta štev. 5. — Rokopis se ne vraca. — Upravnštvo: Koroska cesta štev. 5, sprejema naročnino, inserate in reklamacije.

VABILO

na

občni zbor

Slovenske Kmetske Zveze,

ki se bode vršil

dne 4. februarja 1918 v dvorani
hotela „Beli vol“ v Celju.

Začetek ob 1/2 2. uri popoldan.

DNEVNI RED:

1. Poročilo o delovanju.

2. Naša politika.

3. Naše narodno gospodarstvo.

4. Slučajnosti.

ODBOR.

VABILO

glavni skupščini

Štajerskega pododbora Zadružne Zveze v Ljubljani,

katera se vrši

v pondeljek, dne 4. februarja 1918, v dvorani hotela „Beli vol“ v Celju. — Začetek ob 10. uri predpoldne.

Dnevni red:

1. Poročilo o delovanju pododbora.

2. Volitev pododbora.

3. Položaj naše zadružne organizacije in naloge božičnosti, predava ravnatelj Zadružne Zveze č. g. Evg. Legat.

4. Blagovni promet v vojnem času in po vojni, poroča nadrevizor Vladimir Pušenjak.

5. Slučajnosti.

K polnoštevilni udeležbi vabi

predsednik:

Dr. Josip Hohnjec.

O pomba: Vsled sklepa glavne skupščine z dne 25. junija 1913 v Celju je dolžnost vsake zadružne, da pošlje vsako leto k glavni skupščini pododbora vsaj jednega zastopnika.

LISTEK.

Vojni spominki

(Januš Gelec.)

(Dalje.)

Tudi ena vrsta žičnih ovir je bila nabita z električnim tokom, ki bi bil ubil s svojo silo vsakega sovražnika, ako bi se drznil dotakniti se s škarjami žice. Vendar ti naboji žičnih ovir se niso obnesli, ker jih je redno razdejala pred napadom pehote artilerije.

S temi zakopi ob rumunski meji je imel največje veselje naš oberst. Prav vsak dan jih je obiskoval na veliko nevoljo moštva. Na teh posetih sem ga vsikdar spremjal jaz. Stari je korecal s preko ram oprtano karabino molče pred menoj, jaz pa prisiljeno za njim. Nisem si mogel razlagati, zakaj se pač oborožuje gospod s puško, ko so vendar Rusi tako dač le proč. Tozadevna radovednost me je preveč v živo ugrizavala, lotil sem se vprašanja o cilju in namenu te karabine. Mož mi je razložil na dolgo, da je izborn strelec, ki išče samo ugodne prilike, da bi dokazal tudi enkrat mojim očem, kako se zadene sovražnika kar naravnost v čelo. Pri tej razpravi sem pač le neverjetno skomizaval z ramami, kdo bi se pač drznil verjeti, da bi naš stari dobro zadel, ko je tako nazarensko grdo škilil. Na, pa saj je tudi prestal strelsko preizkušnjo salabolsko slabo.

Jeden od Rusov, ki so čepeli v prvih poljskih stra-

žah (Feldwachen), je bil tako predrzen, da se je vse del na zakop, prekrižal obe nogi, si prižgal papiroso in mirno puhal kolobarje dima. Brž ko ga je opazilo oberstovo oko, je zagrabilo njegova desnica morilno orožje, ga pritisnil k licu in krogla je sinknila iz cevi. Mislite, da je coknil Rus s preluknjano glavo v jarek? Kaj še! Še ozrl se ni, od katere strani je počilo.

Iz oberstove karabine je še poromalo 12 jeklenk ena za drugo v mirno kadečega Rusa, ki je vkljub poklanju in švistu krogel kolobaril dim prekrižanih nog. Ko bi bil zadel stari vsaj v bližino, bi se bil Ru sozrl, odkod ta sik in pisk krogel; mirno Rusovo obnašanje je pa svedočilo, da maha naš polkovni gospodar z morilno koso na kilometersko oddaljenost od pravega cilja. Od tedaj ga nisem videl nikdar več, da bi bil pohajal s puško na ramah po bojnih poljanah.

Druga nješčova vrlina, s katero se je odslej ponatal hvalisavo, je bila ježa. Res je jezdil dobrega konja, pa se poguncaval po živalskem hrbitu tako nerodno, v oči zbadljivo, kakor bi pritrdiril na oslovski hrbit vrečo moke in žival pognal v trab. Kadar se je kadila po bojišču zjutraj gosta megla, sva zlezla s starem obo na svoja konja na obisk v postojanke. Pri bataljonskem štabu sva nustila živali in šla od tamkaj neš v jarke. Ob prilikih teh nohodov na konjih mi je plozel oberst nerestano o svojih favoritkah, ki jih je že potrgal na konjskem hrbitu.

Na poti iz Mahale v jarke je neznavna graba, datere sva se po navadiognila na daleč okrog. Nekoga jutra pa se je le stari ojunačil, se približal ti

Borba za mir.

Pogajanja v Brestu-Litovskem se nadaljujejo.

Pogajanja za poseben mir z Rusijo se v Brestu-Litovskem nadaljujejo. Poleg avstrijskih, nemških, bolgarskih, turških in russkih zastopnikov se sedaj udeležujejo pogajanje tudi zastopniki ruske Ukrajine, a noben odpolanci ostalih četverosporazumovih držav. Zadnjič smo poročali v „Slov. Gospodarju“, da so russki odpolanci zahtevali, naj se mirovna pogajanja premestijo v švedsko glavno mesto Stockholm. Ker pa so naši odpolanci odločno odklonili to zahtevo, so se konečno Russi udali in so izjavili, da se hočejo še dalje udeleževati pogajanj v Brestu-Litovskem. Tako je v Rusiji zopet zmaga struja, ki hoče, če se ne da skleniti splošni sporazumno mir, da se sklene vsaj poseben mir med Rusijo in našimi državami. Naš zunanjji minister grof Cernin in zastopnik Rusije Trockij sta izjavila, da priznavata ukrajinske pooblaščence kot prave zastopnike samostojne rusko-ukrajinske države.

V sredo, dne 9. januarja, so se mirovna pogajanja v Brestu-Litovskem zopet začela. Dne 10. jan. je predsednik ukrajinskih odpolancev označil mirovne pogoje ukrajinske ludovalde. Mir se mora skleniti med vsemi državami, ki se vojskujejo med seboj. Mir mora zagotoviti tudi najmanjšemu narodu v vseki državi popolno in neomejeno pravico do samoodločbe. Ruski komisar za zunanje zadeve, Trockij, je obrazložil v daljšem govoru, zakaj je Rusija predlagala kako drugo mesto za pogajanja. Nazadnje se je odločila zopet za Brest-Litovski, da se tako ne razbijajo započeta pogajanja za mir.

Turčija zahteva, kakor poroča list „Journal“, da naj ostanejo meje turške države take kot so bile pred vojsko. Poravnati se mora zasebna vojna škoda. Rusiji hoče dati Turčija pravico za prost prehod njenih ladij skozi morski ožini Bospor in Dardanele.

Med tem, ko se nadaljujejo pogajanja v Brestu-Litovskem, pa se oglašajo četverosporazumovi vojni državniki drug za drugim in govorijo o njih vojnih ciljih. Poleg lojda Žorža in francoskega ministarskega predsednika sta se zadnji tečen oglasila i predsednik ameriških Združenih držav Wilson in angleški zunanjji minister Balfour. Glavne točke Wilsonovega govora so: Mirovne pogodbe morajo biti jasne, tajne pogodbe se ne smejo več sklepati. Pomorski promet mora biti prost. Odstraniti se morajo vse trgovsko-gospodarske zapreke med narodi. Oborožen-

vanje se mora omejiti. Vprašanje tujih naselbiur se mora pravčno rešiti; narodi v naselbinah morajo dobiti svoje pravice. Zasedene ruske pokrajine se morajo izprazniti. Izprazniti se mora tudi Belgija, Rumunija, Srbija in Črnomorje ter vse francosko ozemlje, ki so si ga prilastili Nemci leta 1870–71 in v sedanji vojni. K Italiji se naj prideli ozemlje, ki ima italijansko prebivalstvo. Narodom Avstro-Ogrske se naj zagotovi in zavaruje prostor med svobodnimi narodi, zagotoviti se mora prilika za samoodločevanje o svoji usodi. Turčija naj sicer uživa svojo samostojnost, a narodom, ki trpijo pod turškim gospodstvom, se mora zagotoviti varnost življenja in dati prilika za samoupravo. Dardanele se morajo odpreti za prosti prevoz za ladje vseh narodov. Ustanoviti se mora neodvisna Poljska, h kateri morajo prispadati Poljaki vseh dežel. Ustanoviti se mora splošna zveza narodov, ki bo varovala pravice narodov in držav. Wilson je s povdankom naglašal, da četverosporazum ne mara, da bi se oškodovala Nemčija, a zahteva, da Nemčija prizna načelo pravičnosti za vse narode. Narodom, velikim in malim, se mora zagotoviti pravica, da bodo živeli pod enakimi pogoji v svobodi in v varnosti. Če pa Nemčija noče takega pravičnega in sporazumnega miru, pa je Amerika pripravljena za brambo tega mirovnega načela žrtvovati življenje, čast in vse, kar poseduje.

Zelo odločno je govoril o mirovnih ciljih tudi angleški zunanjji minister Balfour, ki je med drugim povdarijal tudi zahtevo, da se mora priznati vsem narodom Avstro-Ogrske, Nemčije, Bolgarije in Turčije pravica samostojnosti. Nemčiji je očital, da hoče iz svojih sebičnih teženj potopiti ves svet v krvi.

Med Nemci sta nastali dve močni strugi: ena je za sporazumno mir brez pridobitev, druga, katera ima tudi med zagrizenimi Nemci v Avstriji mnogo pristašev, pa je za zmagovalni mir, t. j. za mir, ki bi se naj dosegel z brezobzirnim nadaljevanjem vojne do končne zmage Nemčije nad vsemi njenimi sovražniki. Vsenemški vojni hujškači priejava burna zborovanja proti miru in proti odstopu zaseđenega ozemlja. Ti ljudje tudi jasno zahtevajo, da se slovenskim narodom ne sme dati pravica samoodločevanja, ampak bi morali še nadalje ostati tlačani Nemci in Madžarov.

Tudi pri nas v Avstriji se je pričela vsenemška hujškarija proti namerovanemu miru. V Gradcu so prijatelji mirovnega gibanja razbili tak shod, v Mariboru pa so zadnjo soboto vsenemški vojni hujškači sicer zborovali, a so našli za nadaljevanje vojne le malo pritrjevanja.

grabi, kakor bi se hotel pognati prek v skoku. Vendar njegov vranec se je puntal, stopical nemirno ob grabi dol ter gor, preskočiti pa se je le ustavljal. Stari se ni vidno jezik nad živalsko trmo, ampak ji notrpečljivo prigovarjal, naj vendar le pokaže svojo neskočno spretnost. Nič in zopet nič, konju je bil skok nekaj neznanega.

Kaže četrte ure sem gledal in poslušal celo komedijo, potem sem pa dregnil svojega krampa z ostrogami v trebuh in hušnili tak mimo obersta preko grabe. Za menoj je posnel trenutno oberstov vratec moj preskočni zgled ter se pognal za menoj.

Ves polet se je doigral preveč bliskoma za oberstove škiliave oči. Stari se ni utegnil pripravili za na tako dolgi skok, se je zaguncal na živalskem hrbitu preveč na levo in razložil svoje dolge ude načrtnost v grabo. Pri tem prizoru sem krohotnil skodožljeno-veselo; stari pa se je pobiraje iz grabe točno obregnil.

„Jezik in smeh za zobni!“

Ko je vjel poskočnega vrana za uzdo, je počabil še mene, nai razjezdil, da se bova nekaj pomenila kar stoeje. Veste, da mi je stari krivično poltanil, da sem dregnil prav načaš konja, samo da bi razbremenil njega kot obersta v grabo.

Vse moje rotkravanje na lastno čast in poštenje, da sem nedolžen na tem offru raz konja, je bilo zastonji. Stari mi je tiščal pod nos, da sem pobalin, ki se drzne uganjati fantalinske burke s samim gospodom oberstrom. Zaključek te dolgotrajne pridige je bila predstojniška grožnja:

V Brestu-Litovskem se je položaj nenašoma spremenil in obrnil na slabo. Ruski zastopnik Trockij je v seji mirovnih pogajalcev dne 11. t. m. izjavil, da je Rusija pripravljena izprazniti razen Perzije vse zasedene avstro-ogrške in turške pokrajine, če tudi Nemčija in njene zaveznice izpraznijo pokrajine, ki so jih v vojski zasedle. Trockij zahteva, da se mora narodom v zasedenih pokrajinah dati pravica, da z neovirano svobodnim ljudskim glasovanjem določijo, h kateri državi hočejo pripadati. Zastopnik Nemčije državni tajnik pl. Kühlman je izjavil, da ljudskega glasovanja ni treba, ker so si pokrajine Poljska, Litevska in Kuronska že izvolile svoja ustavná zastopstva, ki so se že ali pa se še bodo odločila kam hočejo spadati. V seji dne 12. januarja so ruski zastopniki svoje predloge glede na samoodločitev narodov v sedaj od Nemčije in Avstrije zasedenih ruskih pokrajinah, glede na ljudsko glasovanje in druga vprašanja predložili spisane. Zastopnik nemškega armadnega vodstva general Hoffmann je odločno povedal, da Nemčija ne mora izprazniti zasedenega ozemlja in tudi ne bo dovolila ljudskega glasovanja v zasedenih pokrajinah kakor si ga želi Rusija. Kuronsko in litevsko ljudstvo, prebivalstvo mesta Rige in otokov Oesel, Dagó in Moon se je baje že izjavilo za ločitev od Rusije.

Med tem se vršijo v Berolini posvetovanja pri nemškem cesarju. Teh posvetovanj se udeležujejo generala Hindenburg in Ludendorf, prestolonaslednik, kancelar grof Hertling in drugi odlični nemški državniki. Cesar sprejema zastopnike nemških strank. Vsenemci in druge stranke, ki so proti sporazumnemu miru in za osvajanje tuje zemlje, skušajo pridobiti upliv pri cesarju. Sploh pridobiva v Nemčiji struja, ki je za aneksije (pridobitve ozemlja) in torej tudi za nadaljevanje vojske, vsak dan več tal.

Posebni mir z Rusijo je torej v veliki nevarnosti.

Pritožbe savinjskega kmeta.

(Dopis iz vranskega okraja.)

Že 50 let kmetujem, pa od leta 1859 nisem pridelal tako malo žita kot letos. Pa kaj, takrat se ga je lahko kupilo. Dva moja soseda sta leta za letom vozila z vozom (ker še ni bilo železnice) na Hrvatsko v Sisek po žito. Kam pa naj sedaj gremo ponj?!

Savinjska dolina še v dobrih letinah razvila krompirja ni pridelala za-se dovolj žita, veliko manj še pa sedaj, ko imamo veliko njiv zasajenih s hmeljem; posebno graščaki in veleposestniki so opustili pridelovanje žita. Ravn tako so opustili tukajšnji graščaki že nekaj let pred vojno svinjerejo ter so raje moko in špeh kupovali, češ, da se svinjereja ne izplača, kar je tudi istina. To-tudi kmetje dobrevemo, ali kaj, ko si ne moremo pomagati.

Graščaku se pri dohodninskem davku pri hmelju za pridelovalne stroške odbije pri 1 kg 1 K 40, kmetu pa samo 1 K. Ali je to pravično? Vladni može nas vedno učijo, kako moramo delati in kako varčevati, kakor da bi kmet bil otrok. Ti gospodje so po naših mislih sami potrebnii počudki.

Bogataši si ne odrečajo nobene ugođnosti. Ali bi ne bilo pametno in potrebno, tistih 5000 vagonov ječmena, ki je namenjen za pivo, porabiti raje za

„Le pazite! Ta moj smuk v grabo se še bo mameval nad Vami!“

Ni bil strelec stari in ne jezdec, a prerok je pač bil, ker se je njegovo v prihodnjost segajoče žganje udejstvilo na meni še istega čopoldne.

Nazaj grede iz postojank, sva jezdila po ravni korakoma eden za drugim. Potegnil je močen zimski piš, gosta meglja se je razblinila in naju je pozdravil kot ribje oko jasen zimski dan. Ta najino števanje na konjih po bukovinski ravnini je zasledilo rusko oko. Zažvižgal je po zraku; prvi šrapnel je počil daleč za nama. Stari se je prestrašeno stresel na konju ter viknil:

„Naranzen! V galop!“

Sva se zapodila ūsak v svojo stran, da odnesva celo kožo. Rus pa ni odnehal. Jeden šrapnel za drugim je frčal pa ne za oberstrom, ampak na levo za meno. Razpočilo se je pred meno; konj je klekl na prvi nogi, omahnil na stran in me počul pod se.

K sreči se je prekobil v smrtnem boju še na desno, da me vsaj zadušil ni. Pri zavesti sem očital kljub silnemu padcu in pritisku od konja. Otišel sem se od pet do glave, a krvi mi ni puščal nebus in ne konj, ki je poorečaval začet v vrat v zadnjih izdihljajih po snegu. Mene so bolela samo prsa vsled padca.

(Dalje prihodnjič.)

živež? Kajti letos bo med nami veliko ljudi trpele glad, od žeje pa nič ne bo umrl. Ravno tako ne-spamet je, ker se pusti vsako leto za človeško hrano potrebnega živeža pokuhati v žganje. Žganja bi se naj le toliko varilo, kolikor se ga potrebuje neobhodno.

Marsikaj bi še bilo ugovarjati, pa kaj, ko glas kmeta ne pride do ušes visokih gospodov, razen če bi kaj žaljivega pisal. Za take reči pa imajo visoki gospodje tanek posluh.

Nemški meščani in socialni demokratje pozivajo vladu proti kmetom.

Gospodarski svet mesta Gradec, v katerem sedijo sami nemški in socialdemokrati uradniki, trgovci in drugi meščani, je pred Božičem 1917 napravil naslednji sklep:

„Cesarska namestnica se poziva, da naj izvede rekviriranje žita na Štajerskem z vso, strogostjo.“

Proti temu sklepu, ki znači sovražno mišljenje nemških meščanov proti kmetu, so srednještajerski kmetje že na raznih zborovanjih odločno ugovarjali. Tudi slovenski kmetje protestirajo z vso odločnostjo proti temu vmešavanju nemških meščanov in socialnih demokratov v naše kmetske zaževe. Iz sklepa graškega gospodarskega sveta je razvidno, da ljudje, ki sedijo v tem odboru, niti od blizu ne poznajo gospodarskih razmer našega kmetskega prebivalstva. Težavne razmere na kmetih so jim popolnoma tujje, kajti sicer bi jim že moral biti znano, da se že več mesecev s pomočjo vojaštva in pod nadzorstvom politične oblasti vrši stroga rekvizicija kmetskih pridelkov. Gospodje v Gradeu tudi ne vedo, kaj so naši kmetje že vse oddali žita, živine, krompirja, sadja, repe, sena in slame. Ali se naj našega kmeta s prisilnimi rekvizicijami še bolj pritiska? Ali se naj naše marljivo kmetsko prebivalstvo v zahvalo za njezove skoraj nadčloveške trude in napore popolnoma oropa njegovih pridelkov in ga izroči neizprosnemu gladu? Meščani bi radi, da bi bil kmet suženj na lastni grudi. Zakaj se ti gospodje ne obračajo do vlaže, naj raje poskrbi, da bo prišlo več živil iz Ogrske in Rumunije, kakor to storijo druga mesta? Odkrito povedano: S takimi predlogi se še bo prepadi med mestnim in kmetskim prebivalstvom bolj poglobil.

V imenu slovenskoštajerskega kmetskega ljudstva odločno ugovarjam proti hujskajočemu nastopu graškega gospodarskega sveta.

Slovenski hlapec za Jugoslavijo.

Izpod hlapčeve roke smo dobili naslednji članek:

Odkod je politika, ne vem. Vsi občutimo grozote vojske, ki je brezvonomo sad slabe politike. In tudi jaz kot hlapec moram občutiti ta sad. Vsi stanovi se pritožujejo po svojih zastopnikih, da jim že gre na kožo. Kako pa je s posli? Ali smo menda izvržek človeške družbe? Kako nam zdaj gre zaradi obleke, ne maram pisati, saj za nas ni drugega kot zapoved in postava. Za zdaj nam ostane samo vprašanje, kako dolgo bomo še shajali z obleko in z obuvalom. Veliko bi imel o tem pisati, a se bojim, da bi dobil „Slov. Gospodar“ belo rožo-mogoto, kakor jo naziva Jugoslovan v 6. stevilki.

Kam gre naša pot v bodočnosti? Ker sem zaposlen v taki službi, da imam priliko vsak dan občevati z različnimi ljudmi, vam lähko to-le povem: Večina ljudi, revnejših slojev, posebno mladi ljudje, nameravajo po vojni iti iskat v drugo državo varstva in kruha. Če ga vprašam, zakaj, dobim od slernečnega odgovorja: „Kaj bom pa tukaj, saj dozdaj nisem videl še ene odredbe, ki bi ščitila revnega človeka. Če si kupiš obleko, boš plačal petkrat toliko, kakor zaslužiš. Revni mora plačati kakor kak grof. Na Slovenskem je v tem oziru skoro najhuje, ker nas nihče drugi en zagovarja, kakor poslanci in pa slovenski časopisi in za-te ima vlača gluha ušesa. Če ne dobi Jugoslavija samostojnosti, bo pri nas ostalo vedno tako. Zato pa raje grem, kakor da bi bil do smrti suženj nemških mogotcev.“

Tak odgovor dobim od vsakega, od vojaka in od civilista. Vsled tega sem prepričan, da če ne bo vlača opustila dosedanje poti, mora računati na obsežno izseljevanje. Zemlja brez ljudi je to, kot hlev brez živine. Ali vsemenski vojni hujščaki še sedaj nimajo dovolj vojne? Mislim, da si je še niso okusili. Če bi jih tako stiskala vojska kot nas Slovence, bi bili drugega mnenja: Za danes dovolj! V. R.

Junaški čin strelcev

26. polka.

Slovenci rešili Nemce.

(Izvirno poročilo iz italijanskega bojišča.)

Da ne bo naš polk čisto pozabljen, hočemo vam opisati dan najhujših bojev, katere smo srečne pre-

stali. Bilo je dne 13. novembra 1917 zvezčer pri mestu Longarone. Ob 7. uri zvezčer dobi 3. stotinja povelje, iti nemškim četam na pomoč. Hodiili smo čez doline in bregove, predno smo prišli na cesto. Že v tistem trenutku, ko smo prišli na cesto, nas je polentar zagledal in nas je obsul s toč granat in šrapnelov. Mi pa kar naprej in čez reko Piave na drugo stran. Most je bil razstreljen, torej se je reklo prekoračiti vodo. Voda nam je segala do vrata in je bila močno deroča, zatorej je tudi marsikateri našel hladen grob v vodi. Tuka je bilo ranjenih mnogo naših tovarišev, izmed njih hočemo omeniti samo enega po imenu Korošec, doma iz Petrovči pri Celju. On je bil ranjen pri prehodu čez to vodo od puškine krogle. Pa ker je vedel, da je na drugi strani reke nemškim četam hitra in močna pomoč potrebna, ni hotel iti nazaj na obvezovališče, ampak je z ranjeno roko zraven svojih tovarišev hitel naprej. Se ravno v pravem trenutku smo prišli do nemških čet, ki so imeli strašne izgube. Ostalo jim je samo 70–80 mož. V istem trenutku, ko so nas zagledali, so se nam hideri pridružili in so se skupno z našo stotnijo spustili nad polentaria. Kri je tekla v potokih. Tukaj je bil zopet naš tovariš Korošec ranjen v isto roko, in sicer mu je granata odtrgala roko.

Izgube so bile na obeh straneh velike, pri polentarijih naravnost strašne. Zmaga je bila naša in njen je znašal do 8000 mož, 37 topov in 65 strojnium pušk. Zato nam pa tudi plačilo ni izostalo. Naša 3. stotnija je dobila 1 zlato, 5 srebrnih I. vrste, 37 srebrnih II. vrste in 62 bronastih kolajn. Tudi od nemškega poveljstva smo dobili 5 železnih križev. Ta dan bo pisan v zgodovinski knjigi našo stotnije z zlatimi črkami.

Pozdravljamo vse Slovence in Slovenke: Desetnik Albin Kmetec iz Ptuja, desetnik Alojz Tomasič iz Slov. Bistrice, strelec Janez Verstovšek iz Pišec pri Brežicah, Franc Drevenc vodnik iz Sv. Barbare pri Ptiju, Matija Emeršič iz Leskovea pri Ptiju, Jožef Sternečki iz Bizeljskega, Rudolf Krajenec iz Sv. Martina pri Mariboru, Tomaž Hodnik iz Mislinje pri Slovenjgradcu, Kasimir Vindiš iz Črenblina (Hrvatsko), Janez Hrastnik iz Sp. Poliskev.

Pretakanje vina.

Čas prvega pretakanja vina je prišel, zato naj nihče ne zamudi, tega važnega kletarskega dela opraviti. Letos, ko je vino izredno dragocene, je še bolj treba, da ž njim pravilno ravnamo in da ga ne puščimo po nemarnosti pokvariti. Zdaj, v mrzlem in zimskem vremenu, ko so se drože v vinu že popolnoma polegle in ko se je vsled mraza tudi velik del vinskega kamna iz vina izločil, je najbolj pripravljen čas, da ga od teh, lahko pokvarljivih snovi ločimo ali posnamemo. Zato imenujemo to delo Vipavci presnamanje vina. Nobeden, še tako neznanen vinogradnik Vipavske doline ne bo pustil čez zimo vino na drožeh, ker dobro ve, da z nastalo spomladno goruto pride vino v nevarnost, da se pokvari.

Na Dolenjskem je pa (in tudi na Slovenskem Stajerju!) žal dosti vinogradnikov in celo takih, ki se smatrajo za zelo učene in so le težko dostopni temu, da bi jih kdo podučil, ki so mnenja, da so drože v vinu nekaj posebno žlahtnega in da je takoreč greh vino od drož presneti. Mnogi pravijo celo: „Otrok mora ostati pri materi“, pri čemur je razumeši, da je vino otrok in drože njegova mati. Če pa imenuje kdo vino otroka, ne sme reči, da so drože njegova mati, temveč njegovo blato. Da pa noben otrok v blatu rad ne leži, ampak vpije, da se ga očedi, to ve vsaka mati in tudi menda vsak oče. Zato opuscite, vinogradniki, starokopitne prislovice in nemarno ravnanje z vinom in oprimit se umnega kletarstva, ki veli: v zimskem času je treba vino od drož presneti. Kaj so drože? Blato in izmeček. Obstaja po večini iz beljakovin, vinskega kamna in iz raznih glijev, med temi mnogo vinu škodljivih.

Spomladji, ko postane v kleti gorko, se prično drože v vinu s pomočjo v njih se nahajajočih glijev razkratiti, vino se skaliti, zašumi in zavre. Če se te komu ne zgodi, potem mora pač govoriti le o veliki sreči. Zato naš se tej nevarnosti nihče ne izpostavlja in vino v sedanjem času preteti. Po pretakanju postane vino bolj stanovitno in se raje učisti. Pri prvem pretakanju ali posnamanju vina veljajo ta-le pravila:

1. Če je vino stanovitne in svetle barve, dobro ga prezrači in se bo rado učistilo. Žveplati ga ni treba ali le malo. Tudi rdeče vino ne žveplaj močno, ker postane bolj svetle barve.

2. Če je vino bolj gusto, to je sluznato (volno), na zraku pa ne rjava, potem ga dobro prezrači, z metlico raztepi in dobro zažveplaj. Isto stori, če diši vino po žveplenem voščiku (gnilih jačejih).

3. Če je vino kalno, pa kaže znamenja kakšnih bolezni, posebno pa znamenja rjavenja (t. j., da v kožarcu v 24 urah porjavij, ga ne mešaj preveč z zrakom in ga dobro zažveplaj).

4. Vino preteti le v zdrav, dober, popolnoma čisto pomit sod.

5. Ker je dobrega žvepla za žveplanje vina težko dobiti, poslužuj se mesto njega natrijevega bisulita, t. j. belega, močno po žveplu diščega praška. Dobis ga v drogerijah in pri e. kr. Kmetijski družbi.

Na vsak hektoliter (100 litrov) vin vzemi v premi slučaju 2 do 3 grame, v drugem 3 — 4 grame, v tretjem slučaju 4 do 5 gramov, torej največ % deke zatrjevega bisulfita na 1 hektoliter vina. Bisulfit se razmeša v kozarcu čiste vode, se vlije v vino in se tam dobre premeša.

B. Skalicky.
kletařski nadzorník na Kranjskem.

Naše žrtve za domovino.

Kakor v vsaki župniji, tako tudi pri nas pobire smrt ravno najboljše fante junake-vojake mladih let. Naša občina Podvinška je že darovala 18 fantov in mož domovini na oitar. Maščev se sliši tako ogromno število. V nedeljo, dne 9. decembra, je zapel naš zvonček zadnjič v slovo Alojziju Grabar. Bojeval se je celih 32 mesecev na italijanskem bojišču. Padel je dne 26. novembra in je pokopan daleč v Italiji. Ljubi brate! Naj Ti bo sovražna zemljica lahka! Bil je tudi zvest naročnik "Slovenskega Gospodarja."

Sv. Barbara v Halozah: Za cesarja in domovino je umrl v Celju dne 30. marca 1917 Janez Berlek, večletni naročnik „Slovenskega Gospodarja“ in črnovojnik, dne 17. julija pa hči Marija Berlek v 20. letu svoje starosti. Za očetom in sestro žalujejo mati, hčerka in dva brata-vojaka. Starejši je že 1. leto vjet v Italiji.

Iz Rač se nam piše: Žalostno brzojavko smo sprejeli dne 22. dec. iz dunajske bolnišnice. Umrl je priden mladenič Stefan Štern iz Rač, star 26 let. Služil je pri strelcih in se je nahajal že od začetka vojne na bojišču. Dne 26. nov. ga je zadeba sovražna krogla v levo nogo, katera mu je povzročila tudi smrt. Izdihnil je dne 21. dec. svojo blago dušo.

Od Sv. Lovrenca v Slov. gor. nam poročajo, da je na italijanski fronti v 11. ofenzivi na hribu Sv. Gabrijela padel dne 26. avg. 1917 Fr. Kokol iz Dragoviča, zadet od ročne granate v glavo in prsi, v najlepši dobi svojega življenja, star še le 25 let.

Padel je na italijanskem bojišču dne 24. nov. 1917 mladenič Janez Kauran, doma od Sv. Duha pri Lutjanah, v 23. letu svoje starosti. Bil je pošten, vzoren mladenič. Silno je ljubil svoje starše. Vse, kar je zaslužil, je dal staršem, da bi ne trpeli preveč pomanjkanja.

Od sovražne granate zadet je daroval svoje življenje za domovino 20letni Jožef Potrata, posestniški sin v Čečah, okolica Sv. Marka, župnije Trbovlje. Bil je tih, a zelo priden mladenič.

Od Sv. Jurija v Slov. gor. se nam poroča: Došla je žalostna vest, da je dne 29. novembra 1917 daroval svoje življenje na oltar domovine 20letni edini sin France Šef. Zadela ga je italijanska granata. Bil je tih in priden. Vsi so ga radi imeli. Izdelal je devetmesični tečaj na vinarski šoli na Silberbergu. Bil je naročnik „Slov. Gospodarja“ in tudi druge slovenske liste je rad prebiral. Bil je tudi član Marijine družbe. Ker je bil Marijin sin, upamo, da njegova duša po prestanih naporih sedaj že uživa nebesko veselje. Vidimo se še enkrat nadzvezdam!

Jože Lah piše, da je dne 24. oktobra 1917 njegov bratranec in tovariš Tomaž Stampar, doma od Sv. Miklavža pri Ormožu, žrtvoval na italijanskem bojišču svoje mlado življenje za cesarja in domovino.

Krepkega ter domoljubnega fanta je izgubil Veržej v Andreju Cmerekar, ki je, kakor poroča njegov prijatelj, umrl na bojišču za domovino in cesarja. Rajni je pred odhodom iz svojega rojstnega kraja prav navdušeno zapel krasno pesmico „Lepa naša domovina“ in tako navduševal tudi druge mladeniče. Vzbudi naj ljubi Bog veliko takih domoljubnih fantov med našim slovenskim narodom, posebno sedaj v teh težkih časih!

Vsem padlim slovenskim žrtvam naj hrani narod trajen spomin!

Na bojiščih.

Položaj na bojiščih se ni mnogo spremenil. Na italijanski fronti so prešli Lahi s pomočjo Angležev, Francozov in Amerikancev ter njih topništva k napadanju. Ob Piavi stojijo že baje sovražne baterije na nekaterih mestih na levem bregu reke. Kljub sneženim zametom in mrazu napadajo Lahi in Francozi naše gorske postojanke na obeh straneh reke Brente. — Na francoškem in macedonskem bojišču srdit artilerijski ogrej. — V Rimu se vrši konferenca italijanskih, angleških, francoskih in ameriških vojskovodij in državnikov. Posvetujejo se, kako bi spomladni najuspešnejše pričeli z veliko ofenzivo proti Nemčiji in njenim zaveznicam. Slabo učenje na mir!

Razna politika

Austrijski državni zbor se sestane prihodnji torek, dne 22. jan. V razpravo menda pride tudi mirovno vprašanje.

SLOVENSKI GOSPODAR.

Zasedanje delegacij je radi mirovnih pogajanj v Brestu-Litovskem odloženo za poznejsi čas.

Na Hrvatskem je gibanje za ujedinjenje Jugoslovanov vedno močnejše. Dan za danem se oglašajo mesta, trgi, občine, društva, duhovščina in ženstvo za jugoslovansko deklaracijo. Ljudstvo glasno kliče: Združimo se z brati Slovenci in Srbi v močno habsburško jugoslovansko državo. — Hrvatski sabor bo začel zborovati zopet dne 4. februarja.

Cehi in se trdno držijo svoje zahteve, da se naj za Čehske in Slovake v Avstriji in na Ogrskem ustavovi samostojna država pod habsburškim žezlom. Dne 6. t. m. so v Pragi zborovali češki poslanci in voditelji naroda. Izdali so navdušen oklic na češki in slovaški narod. Oklic pa je cenzura na zahtevo Madžarov in Nemcev zaplenila. — Cehi in Poljaki v Sleziji so sklenili, da bodo skupno nastopili proti Nemcem! Ves češki narod je krepko na braniku za svoje pravice in svojo svobodo.

Nemški vojni hujšači so pridno na delu. Minuli petek so sklicali nemški radikalci v Gradeu shod, na katerem bi bil imel govoriti znani nemški hujškač poslanec Wolf za nadaljevanje vojne dokler ne prisilijo Nemci svojih sovražnikov, da sprejmejo mir, kakoršnega ločijoči oni. Toda delavec so shod razbili in Wolf niti ni prišel do besede. — V soboto je imel isti Wolf shod v Mariboru, kjer je pa imel več sreče nego v Gradeu. Sicer so ga nekateri vsenemci, katerim je Wolf še premalo nemški, nekaj motili in tudi neki navzoči delavec mu je zaklical: „Vi lahko govorite, ker ste siti, a mi smo lačni!“ dočim so mu drugi svetovali, naj gre on v strelniške jarke, a v splošnem je mogel svoj hujškajoči govor vendar mirno končati. Ves njegov govor ni bil drugo, kakor hujškanje proti Slovanom, a posebno mu leži v želodcu naša jugoslovanska deklaracija. Pred jugoslovansko državo ima strašno strah in to je le znamenje, da smo na pravi poti. Rekel je, da Avstrija in Nemčija ne smeta skleniti sporazumnega mira, ampak le mir, pri katerem bosta oni narekovali mir. Kdaj se bo to zgodilo in koliko potokov krv bi se še moral prelititi, predno pridemo tako daleč, tega gospod Wolf seveda ni povedal. Vsi tako željno pričakujemo miru, ki naj nam bi prinesel konec tega našega strašnega trpljenja, a ti ljudje hodijo naokoli in pridigujejo še več krv, še več! Mariborski pranemček pa mu pri tem ploskajo. Seveda, čimdel bo trajala vojna, tembolj bodo oni obogateli. Če bo kmet pri tem spraznil svoje hleve, opustošil svoja polja in uničil svoje vinograde, in če delavci z družinami vred umirajo lakote, kaj to njim mar? Oni so siti. Ko potrka lakota tudi na njih vrata, bodo že drugačnega mnenja. — Tudi v Beljaku so imeli minulo nedeljo vsenemci shod, na katerem so hujškali proti jugoslovanski državi in se izrekli za nadaljevanje vojne. Na tem zborovanju je imel glavno besedo znani vsenemški prerok profesor Angerer. Tudi on hoče še krv, še več krv.

Ogrski Rumuni in Ukrainerci so imeli več velikih shodov, na katerih so sklenili, da na noben način nečejo več biti tlačani in sužnji Madžarov. Zahitevajo pravico samoodločevanja.

Na Ogrskem bo menda prišlo zopet do političnih sprememb. Cesar baje ni maral pritrdirti držni madžarski zahtevi, da bi se ogrska armada popolnoma ločila od avstrijske. Vsled tega je stališče Wekerlovega ministra omajano.

Tedenske novice.

Duhovniška vest. Zupnijo Sv. Florjan pod Bočem je dobil č. g. Karel Malajnar, kaplan v Žetalah.

Vojni kurat č. g. Jožef Vrečko je zopet vpolican vojno službo in je te dni odšel na italijansko bojiščo.

Obmejnim slovenskim dekletom! Na Svečnico, 2. februarja imajo svoje zborovanje dekleta iz ob mejnih krajev v Št. Ilju v Slov. goricah. Govorit pride velezaslužni mladinski organizator dr. Hohnjec. Pridite, dekleta v največjem številu! Dekliška zveza v Št. Ilju mora oživeti ter iti po poti, katero je hodila pred vojno! Vspored prireditve, ki se začne ob 3. uri popoldne, je: občni zbor Bralnega društva, govor in petje potem igra: »Najdena hči,« v treh dejanjih. Že davno je pesnik opominjal: »Naš čolnici otmimo!«

Za Jugoslavijo so se se izjavile naslednje občine, zastopi, društva, duhovščina in ženstvo: Duhovščina Šaleške in novocerkovške dekanije, okrajna zastopa Št. Lenart in Šmarje, občine: Dogoš pri Mariboru, Sv. Benedikt v Slov. gor., Plat v rogaškem okraju, Sv. Andraž v Slov. gor., Smartno pri Slovenjgradcu, Majšperk pri Ptaju, Ploderščica pri Mariji Snežni (ob jezikovni meji), Presika pri Ljutomeru, Lehen pri Ribnici, Salovci pri Ormožu, Blanca pri Sevnici, Št. Jurij pod Donačko goro, Sv. Peter pod Sv. gorami, trg Kozje, Št. Pavel pri Preboldu, Ponikva ob južni žel., Sv. Križ pri Slatini, trg Studenice, Hrastovec, Brezje in Modraže pri Poljčnah. Lastnica pri Kozjem, Sedlarjevo pri Kozjem, G. in Sp. Jakobski dol (ob jezikovni meji), nad 1500 Slo-

venk v mestu Maribor, 126 Slovenk iz Ptuja, 183 iz Ljutomerja, 70 iz Sevnice ob Savi, 135 iz Martina pri Slovenjgradcu, 100 iz Oplotnice pri Konjicah, več sto Slovenk iz Št. Ilja v Slov. gor., Trbovelj, Središča in Male Nedelje, uđe okrajnega zastopa v Kozjem, prostovoljno gasilno društvo v Družmirju p. Šoštanju, učiteljstvo ljudske šole v Globokem p. Brežicah in krajni solski svet v Jurkloštru.

Kam je pošiljati izjave za jugoslovanske države? Izjave občin in drugih zastopov ter sploh vseh organizacij in skupin se pošiljajo Jugoslovanskemu klubu, Dunaj, Parlament. Ob enem se naj obvesti o storjenem sklepu tudi naše uredništvo. Štajersko slovenstvo, na plan za boljšo bodočnost jugoslovanskega naroda pod habsburškim žezlom!

Jugoslovanska deklaracija v Mariboru. Včeraj, v sredo, dne 16. januarja zjutraj je neko zavedno dekle na tukajšnjem Glavnem trgu pri Slovenkah pobralo podpise za ujedinjenje Jugoslovanov pod habsburškim žezlom. Policaj je to opazil in ji je odvzel nabiralno polo. Proti temu nasilnemu koraku mariborskoga policaja najedločnejše ugovarjam. Naše streljenje po osamosvojitvi jugoslovanskih narodov je poštero in odkrito. Mi povsod in odločno povdarjam, da hočemo našo Jugoslavijo od Adrije do Mure pod žezlom habsburške cesarske hiše. Mi še nismo nikdar proslavljali tujih vladarjev, kakor to delajo Nemci, ki se ob vsemi prilikom navdušujejo za priklopitev Avstrije k Prusiji in vpjejo »Heil« pruski vladarski hiši Hohenzollerncev. S silo odvzeto polo zahtevamo nazaj, če ne, se bodo proti storilcu ubrale druge strune. Postopanje mariborskoga policije in Nemcev proti Slovencem in našim poštenim in upravičenim zahtevam pa naj nas bodri v tem oziru, da bomo zbrali pod jugoslovansko deklaracijo podpise vseh Slovencev in Slovenk v Mariboru. Slovenke mariborskike, na plan za našo svobodo, za srečno Jugoslavijo!

Dan vstajenja se bliža. »Le vstani, vstani narod moj, v blato, prah teptan! Pepelni dan ni dan več Tvoj; Tvoj je vstajenja dan!« Tako je prepeval svoj čas naš slavni pesnik Gregorčič in to cutimo tudi mi na jugozapadu monarhije z orožjem v roki. Tudi mi cutimo oni vstajenja dan, ki se nam bliža po jugoslovanski deklaraciji, zato pozdravljamo z navdušenjem naše narodne delavce in prvorabitelje za jugoslovansko idejo. F. pl. Reya, M. Modjavoršek, A. Železnik in mnogo drugih.

Kje je kaznljivo veleizdajstvo? Nemški in nemškatarski listi kričijo na ves glas, da je naša zahteva po jugoslovanski državi, kakor je povedano to v majniški deklaraciji, veleizdajniška in vsled tega kaznljiva. Kaj se to pravi? Mi hočemo ostati pri monarhiji, hočemo ostati pod habsburško vladarsko hišo, a mi nočemo stati več pod jarmom avstrijskih Nemcev, ki nas tlačijo in izsesavajo že stoletja in stoletja. Mi ne kričimo proč od Avstrije — v kolikor se pod Avstrijo razume monarhija — ampak proč od avstrijskega nemštva! Svoji hočemo biti, ne več podlagatajtev peti! Kje je torej kaznljivo veleizdajništvo? Ni ga nikjer in nemškutarji in Nemci se zastonj trudijo, da bi vlado prisili, naj nas zasleduje in kaznuje. Vlada tega ne bo več storila, samo enkrat, zacetkom vojne, je nemškutarjem nasedla in je nas preganjala. Sedaj mora dve komisiji okoli pošiljati in popravljati storjene krivice. Vlada pozna našo deklaracijo in dopušča, da se borimo za njen uresničenje. Kar pa Nemci misijo, to pa je druga stvar. Oni nočajo naše samostojnosti, ampak nas in sebe bi radi izročili vsemogočnosti pruskih kraljev, za katere so se ves čas vojne tako strastno in odkrito navduševali. Vlada pozna, da je pravo veleizdajalstvo pri Nemcih doma, ne pri Jugoslovanih, ki želijo la svobodo svoje domovine!

Uradniki hujškači. Naša vlada je razglasila, da stoji na stališču: Mir brez pridobitev in odškodnin. V Mariboru pa je zadnjo soboto na Wolfovem shodu predlagal nemški finančni uradnik dr. Kavalar: Mi smo proti vsakemu miru, ki nam ne razširi našega ozemlja in ne donese odškodnine. Tako Nemci in ž njimi vred, Štajerci hujškajo za nadaljevanje vojne, ker sami nič ne trpijo in ne vidijo strašnega trpljenja ljudstva. Taki uradniki kakor je Kavalar pa bi morali izginuti z jugoslovanske zemlje, nai si pri Nemcih išče kruha!

Nemci besnijo — mi pa na delo za Tiskovni dom! Nemci blago in dobro ljudstvo se zelo zanima za Tiskovni dom, ker pozna njegovo potrebo za Slovence na Štajerskem. Od vseh krajev prihajajo prispevki v takem obsegu, da ne moremo vseh imen naproti objaviti. Odlikujejo se pri nabiranju posebno naša narodna dekleta, zbrana v Marijinih družbah, pa tudi žene, možje in mladeniči niso nič manj navdušeni za Tiskovni dom. Vsi stanovi tekmujejo med seboj in polagajo svoje darove na narodni oltar. Al Nemci seveda težko gleđajo požrtvovalnost našega ljudstva za Tiskovni dom, ker dobro vedo, da bo Tiskovni dom pravo kulturno središče Štajerskih Slovencev in močna trdnjava, ki bo Štajersko ljudstvo branila pred ponemčevanjem. Zato so pred vse

ma mesečema pomazali hišo Cirilo-
ve tiskarne in stem pokazali, na ka-
konizki stopinji olikanosti stojijo.
Zdaj pa nas je začela napadati „Mar-
burger Zeitung“, ki se grozno jezi
nad tem, da smo mikupili stavbišče
za Tiskovni dom na najlepšem mestu
v Mariboru pred francosko cer-
kvijo. Naši Nemci so pač nestrpni; Slovencu ne
privoščijo nič. Ako Nemec kupi slovensko posestvo,
potem je vse prav. Ako pa enkrat Slovenec kupi nem-
ško posestvo, potem pa je ogenj v strehi. To je nem-
ška pravica in enakopravnost! Sicer pa nas nemška
jeza nič ne moti. Mi bomo pozidali svoj Tis-
kovni dom, če se nemški petelinčki
odsame jeze postavijo tudinaglavo!
Zato pa, Slovenci, na delo za Tiskovni dom! V vsa-
ki župniji, v vsaki občini naj se najde rodoljub, ki
bo zbiral doneske za to prevažno stavbo! To naj bo
naš odgovor na napade mariborskih Nemcev. Čim
večja je nemška jeza, tem bolj naj tečejo prispevki
za Tiskovni dom!

Ljubljanski škof se je v škofijskem listu izrazil o jugoslovanski deklaraciji: „Deklaracija z dne 30. majnika je za Slovence življenjskega pomena, sosednjim narodom ne krivična, za obstoj in mir v Avstriji pa izredno koristna. Žalibog so jo nekatere prav mogočne stranke v Avstriji in zunaj nje začele razlagati popolnoma krivo in Slovencem podtitkati nepatriotične, izdajalske namene. Zoper tako grdo počenjanje sem se zares razsrdil. Mislil sem, kako naj bi ga mogel odločno zavrniti. Zdelo se mi je, da bi bila uspešna jasna in sicer soglasna izjava naših strank za omenjeno deklaracijo, ki naglašuje Avstrijo in habsburško dinastijo. Hvala Bogu, namen sem dosegel. S tem korakom je izredno zadovoljna velika večina vseh Jugoslovanov in posebno ogromna večina Slovencev.“

Za Tiskovni dom v Mariboru so darovali p.t.: Neimenovana, Sv. Lovrenc nad Mariborom, 6 K; Sternad Jozefa, Rošpoh, 20; Kamnica 1; Plemenitaš Vincenc, vojak, 4; Bukšek Franc, Dunaj, 6; Žlaber Ana, Ihova, 4; Strnad Jozefa, Rošpoh, 210; Kamnica 1; Uranjek Egidij, Marija Reka, 2; Kek Jožef, Poberž-Maribor, 10; Neimenovana iz Flekušaka 20; Neimenovan Sv. Martin-Vurberg, 3; Emeršič Micka, Gačnik, 2; Čep Karel, Sv. Marjeta ob Pesnici, 2; Muršec Otilija, Sv. Marjeta ob Pesnici, 2; Iljaš F., Maribor, 5; Neimenovana od Sv. Trojice v Slovgor. 4; Bauman Ivan, Studenice, 5; Tašner Janez, Svetinci, Sv. Urban pri Ptaju, 2; Pečovnik Anton, Luče, 5; Riher Franc, Zavratnik, Luče, 12; Stancar Franc, Loka pri Žusmu, 4; Vrisk Jurij, Ivenci, Vojnik, 3; Kšela Anton, Malanedelja, 4.15; Sajtl Ignac, Sv. Lenart, Laško, 20; Neimenovani mnogoletni naročnik J. K., Vojnik, 20; Koser Franc mlajši, Juršinci, 20; dr. Lavoslav Gregorec, kanonik, Novacerkev, 50; Brenčič Roza in Marija, mesto venca na grob Marije Brenčič 20; Brenčič Mihael, državni poslanec, Ptuj, mesto venca na grob Marije Brenčič, 50; Eman Marija, Gradišnik, Sv. Lenart, Laško, 20; Pajtler Ivana, Sv. Lovrenc nad Mariborom, 2; Peršuh Janez, Gornje Pleterje, Sv. Lovrenc na Dr. polju, 10; Ojsteršek Franc, posestnik, Sv. Lenart, Laško, 10; Ojsteršek Neža, posestnica, Sv. Lenart, Laško, 10; Gril Hinko, Slov. Bistrica, 100; Anton Gradišnik, Trofaiach, 2; Šerbela Benedikt, Žalec, 20; Kranjc Jožef, kaplan, Sv. Barbara v Halozah, 200; Železnik Gregor, posestnik, Gradiše, Lučane, 40; Dvoršak Jožef, posestnik, Šmartno na Pohorju, 20; dr. Anton Suhač, dekan, Sv. Ana, 100; Videnskih Ciril, Ponikva, 50; Kos Mihael, župnik, Gornja Sv. Kungota, 60; Strah Alojz, Logaroci-Križevci, 2; Krevh Matko, provizor, Remšnik, 5; Krelj Jurij, Remšnik, 12; rodbina Šparl, Jarenina, 100; Neimenovana iz Ljutomera 1000; dr. Fr. Kovačič, profesor bogoslovja, Maribor, 200; Martini Franc, Remšnik, 3; Kavčič Jakob, Remšnik, 3; Tertinek Janez, Remšnik, 6; Hartman Anton, Remšnik, 2; Neimenovan, Remšnik, 5; neimenovan rodoljub iz Brežic z željo, naj bo „Slov. Gospodan“ v vsaki slovenski hiši in

naj postane „Straža“ kmalu dnevnik, 1000; Vrbnjak Anton, Kuršinci, 5; dekleta iz Vurberga: Geč Jul. 1, Rojko Francka 1, Rojko Marija 1, Rojko Amalija 1; župnija Šmartno na Paki: Mohorjani 44.60, Ku-har Anton, kaplan, 25, Steblovnik Martin 21.80, F. Klančnik 10, Klančnik Helena 6.80, Soj Barbara 7; Zagradišnik Franc 5, Klančnik Marija 10, Plaskan Alojzija 20, Klančnik Marija 6.80, Bizjak Liza 5, Stifter Neža 2, Butej Angela 2, Zagradišnik Martin 3, Kurmanšek Ivan 2, Primožič Valentin 2, Kreuselj Marija 2, Irman Jera 2, Drofelnik Jakob 3, Drofelnik Janez 4, Drev Marija 2, Bizjak Ana 2, Koželjnik Ivan 5, Mandelc Urša 2, Pokleka Alojzija 3 K; Zabukovšek Anton, učitelj in posestnik pri Sv. Lenartu v Slov. gor., pod besedo „Rojaki vkup“ 100; dekliška Marijina družba Žetale 350; Rudolf Janez, posestnik, Dobernež, Konjice, 10; Vezel Ana, Grabnoški vrh, 20; Rehar Jožef, kaplan, Sv. Jurij v Slov. gor., 50; Dekliška zveza Konjice 200; Mohorjani Konjice 80; Čuček Barbara. Sv. Rupert v Slov. gor., 2; Menhart Terezija, kmetica, Ciringa, Gornja Sv. Kungota, 4; Arlič Karel, kaplan, Sv. Magdalena, 50; Višnar Josip, Dunaj, 2; Cvetko Blaž, Prštinec, 1; Fluher Ludovik, Sv. Peter pri Mariboru, 20; Vračič Martin, Sv. Bolzenk v Slov. gor., 10; dr. Franc Jankovič, državni poslanec, 200; Čemažar J. župnik Teharie, 50; Canikar Anton, Senik, 4; Ra-

dej Anton, podobar, Malikamen, 7; Šturm Alojzij v Mariboru 20; Velikanje Alojzij, vojak, nabral med tovariši 12; Dunaj Franc, Cezanjevci, 25; Valenčak Jožef, župnik v pokolu, Šoštanj, 10; Kolarič Jožef župnik, Šmartno na Paki, 50; Mohorjani pri Sv. Florijanu na Boču, 11; Deučer Janez, Jelenče, 2; Verlič Franc, Terčova, 5; Donko Anton, Polički vrh 2; Rop Franc, kaplan, Sv. Ana 50; Klasinc Franc Sv. Marjeta, 5; Viher Jurij, vojak, 6 K. Dalje pri hodnjič. — Hvala prisrčna vsem darovalcem! Dr. A. Jerovšek, ravnatelj tiskarne.

Vojaki ob Adriji za Tiskovni dom. Iz južnega bojišča se nam piše: V znak, da tudi tukaj ob Adriji se nahajajoči slovenski fantje-vojaki vestno zasidrujemo vse važne dogodke v domovini, smo zbrali skromno svotico za Tiskovni dom. Nismo dali veliko, a to od srca. Darovali so: poddesetnik Prelog Franc 10 K., poddesetnik Geč Jožef 1 K., oba od Sv. Marte, je niže Ptuja; Paulič Štefan 10 K., poddesetnik Goričan Ivan, Kampuš Ivan, Frim Matija, Furman Ivan po 2 K., Skale Josip, Črešnar Viktor, Terdin Martin Iršič Jože in Neimenovani, vsi po 1 K., vsi iz konjiškega okraja; Miklavc Franc 10 K., Pečoler Franc 5 K., Barl Anton 2 K., vsi iz slovenjgraškega okraja; desetnik Zagrajšek Miha 6 K., poddesetnik Čepin Franc 1 K., Stritih Anton 1 K., vsi iz Pilštanja; Vučina Matija od Sv. Lovrenca v Slov. gor. 1 K.; Podplatan Franc Sladkagora, 1 K. Vse zavedne Slovence in Slovenke iskreno pozdravljamo in jim kličemo: Na skorajšno svidenje!

Resnici na ljubo. Podpisani izjavljjam, da se je moje ime v članku, ki ga je prinesel ptujski list „Štajerc“ v št. 50 od dne 16. dec. 1917 pod imenom „Božično voščilo iz bojišča“, objavilo brez mojega vedenja in dovoljenja. Povdarjam, da nimam najmanjšega povoda, našim narodnim sovražnikom po časnikih, tem manj še pa po ptujskem „Štajercu“, posiljati božična voščila in pozdrave. Jožef Tumpej, ognjičar pri težkem poljskem topništvu.

Dijaški kuhinji v Mariboru so darovali p. n.:
Mesto venca na grob jeruzalemškega in rimskega
romarja Franca Šiško, ki je nastopil dne 21. decem-
bra 1917 pot k svojemu Odrešeniku v naročje, so
poslali iz Selc (Sv. Rupert v Slov. gor.) sinovi in
učere rajnega 50 K, Srečko Verlič 5 K, Mar. Šiško
10 K in Liza Fekonja 10 K, skupaj 75 K. P. t. da-
rovalcem srčna hvala!

Vojaki, pozor! Koledar, ki ga je izdala Tiskarna sv. Cirila že zdaj tretje leto, se je vojakom silno prikupil. Na tisoče vojakov si ga je naročilo in tudi že dobilo. V rokah imamo pa zopet na tisoče novih naročil, katerih ne moremo takoj zdati izvršiti, ker v knjigoveznicah delo silno počasi napreduje. Manjka platna, oziroma delavcev itd. Zato prosimo naše vojake, naj blagovolijo malo potrpeti, ako ne dobijo naročenega koledarja takoj. Kakor hitro bodo mogoče, bomo naročene koledarje takoj poslali. Ako bi se vojaku, ki je naročil koledar, spremenil naslov, predno dobi koledar, naj nam takoj naznani novi naslov. Pozdrav! — Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Važno naznani! Cenjeni odjemalci skrbno naročajo svoje potrebščine v Tiskarni sv. Cirila. Hvala jim! Tiskarna razpošlje naročene reči takoj, ako jih le ima pripravljene. Večkrat pa se morajo dati naročene reči še le tiskati ali vezati — in potem gre zelo, zelo počasi. V tiskarni imamo mesto 14 stavcev samo 4; poleg tega nas zadržuje pomanjkanje plina, da ne moremo delati kakor bi radi. Slabo se godičudi knjigovezom. Nimajo delavcev, manjka jim cvirna, nimajo platna in zato se iz knjigoveznic le malo kaj dobi. V takih slučajih seveda ne moremo naročenih reči takoj poslati, mnogokrat treba čakati celi mesec, včasih celo še več. Nekaterih predmetov že sploh ni več 'dobjiti, drugi bodo s časom pošli. Molitvenikov domače zaloge kakor: Venec, Sv. opravilo, Prijatelji otroški, Na Kalvarijo itd. zdaj sploh ne moremo ni komur poslati, ker nimamo vezanih. Naj cenjeni odjemalci naše težave blagohotno ovažujejo in z nami potrpijo — mi pa bomo skrbeli, da jim ustrežemo, kolikor v sedanjih razmerah pač moremo. — Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Slovenskim ranjencem v bolnišnici v Plznu na Češkem primanjkuje slovenskih časnikov. Posebno z veseljem sprejmemo „Slov. Gospodarja“ in „Stražo.“ Tukaj potem romajo od sobe do sobe, kjer se nahaja kak Slovenec. Očetje in matere, ki imate svoje sinove v bolnišnicah, pošljite jim slovenske časnike, ker s tem jim olajšate bolečine. Oh, da bi nam že le enkrat ljubi Bog podelil zaželeni mir, da bi se vrnil med svoje domače v ljubi Sloveniji. — Jožef Cetl od Sv. Benedikta v Slov. gor.

Za vojake. Dodatno k poročilu o božičnici za vojake so darovali za mariborske časnike: vojni kurat Bogovič 30 K, vojni kurat K. Tomšič 20 K, posestnik Gregor Železnik iz Gradišča 2 K s pripombo „za vojaško berilo za bolnišnice v Benečiji.“ Vojjaške skupine, ki ne dobivajo več časnikov, ker jima je pošla naročnina, ali druge, ki nanovo žele časnikov, se naj oglasijo na naslov: Dr. M. Slavič v Mariboru.

Nov notar v Slov. Bistrici. Za notarja v Slovenski Bistrici je nameščen notar Ivan Kolenc iz Kranjske gore

Slovenski ali hrvatski brivci, pozor! V Št. Lenartu v Slov. gor. je na razpolago lep prostor za brivca, ker je dosedanji brivec vpoklican v Maribor. Dobi se vse potreбno pohištvo in orodje.

Občni zbor štajerske Kmetijske družbe se je vršil dne 21. in 22. marca v Gradcu. Tokrat so na dnevnom redu tudi volitve v osrednji odbor. Občnega zbora se udeležimo tudi Slovenci. Pričakujemo, da bosta z ozirom na sedanji politični položaj nastopili obe stranki sporazumno za svoje skupne kandidate. Podružnice naj takoj sklicejo občne zbole in izvolijo delegate za občni zbor v Gradcu. O volitvi morajo takoj poročati osrednjemu odboru v Gradcu.

Zrtev Žganjepitja. Žganja se je napil dne 31. dec 1917 v Podgorju 16letni Anton Plazl pri svojem prijatelju M. A. Na potu proti domu pa je umrl v spremstvu svojega brata in prijatelja. Na pomoč jim je prišel Martin Vučej z garami, pa pripeljali so na dom mrliča v strašno žalost staršev, bratov in sester. Žganju vojsko!

Poboj pri rekviziciji na Forminu. V soboto, 5. januarja, je davčni asistent Jožef Wiederwohl šel iz Ptuja v občino Formin, da zopet pregleda zaloge rekviriranega blaga. Z njim so šli trije vojaki, ki so bili brez orožja, in še dve osebi. V gozdu jih pričaka precejšnje številu žensk in preoblečenih mož s poleni in z raznim orožjem. Wiederwohla pobijejo na tla. Drugi zbežijo. Wiederwohl je bil težko ranjen, in ko so ga peljali v Ptuj, je med potom umrl. O tem poboju piše „Slovenec“: Davčnega uradnika Wiederwohla je ptujsko okrajno glavarstvo pridelilo kakor svojega zastopnika, rekvizicijski komisiji, ki je povseh občinah spodnjega ptujskega polja ravnala ravno po njegovih odločnih zahtevah in po njegovih navodilih kruto in brezobjirno. Preiskave za živila so bile natančnejše, kakor kakoršnekoli hišne preiskave pri goljuših in hudo delcih. Nesrečni uradnik je teroriziral zastopnike občin in kmetske izvedence in se ni oziral na zahteve in upravičene pritožbe posestnikov. Često je vračunal vsakovrstne, popolnoma neporabne odpadke kot drugovrstno blago za živila kmetom in previsoko je cenil, ako je le mogel, tudi množino pridelkov. O razumevanju za malokmetijsko gospodarstvo in za njegove življenske potrebe, o povsod potrebni blagohotnosti ni bilo ne duha ne sluha. To je povzročilo, da so ljudje posegli v svoji velikanski razdraženosti in v svojem obupu po nedovoljenem sredstvu in so se zbrali v večjem številu, ter uradnika pretepli, ko jih je vnovič nadlegoval s svojimi revizijami. Vsled poškodb je Wiederwohl umrl med vožnjo iz Formina v Ptuj. Ni kmalu bolj dostopnega in bolj potrpežljivega prebivalstva, kakor je na spodnjem ptujskem polju in lahko si torej mislimo, kakšno je bilo postopanje komisij pod vodstvom Wiederwohlovim, da se je zamogel zgoditi ta žalostni slučaj. — „Stajerc“ ob tem žalostnem dogodku napada „Slov. Gospodarja“ in „Stražo.“ Ker je slavna ptujska cenzura ta napad pustila, ga tudi mi pustimo — v nemar.

Za slovenske slepee. Kdor hoče slovenskim vojnim slepeem kaj nakloniti, naj pošlje č. sestri Klari Verhunc. Odilienblindeninstitut, Gradec.

Milijoni za topove in municijo. Madžarski list „Az Est“ poroča, da je vojno ministrstvo izročilo požunski tovarni „Nobel-Dinamit“ 40 milijonov K za razširjenje tovarniških obratov; enako svoto je dobila v iste svrhe tudi Škodova tovarna v Plznu. Škoda je še polegtega dobil 7% milijona K državne podpore in 3 milijone K za izvanredno povečanje tovarniških obratov.

Povišanje cen za tobak. Uradno se poroča, da so povisane cene za tobak stopile v veljavo v torem dne 15. t. m. Cene so zvišane za 20—25%. Več posebnih vrst smodk in cigaret se ne bo več izdelovalo. To povisjanje cen bo imelo za kadilce še eno neprjetnost, ker se bo dobivalo tobaka zopet za 50% manj kakor dosedaj.

Kadilci dobijo posebne izkaznice. Finančno ministrstvo je sklenilo, da ne vpelje posebnih kart za tobak, pač pa bo dobil vsak kadilec posebno izkaznico ali legitimacijo, na podlagi katere bo imel pravico si nakupiti primerno množino tobaka. (Kje pa? Opomba strojnega stavca, ki že pol leta ni dobil vrobeni trafiki za kaditi.)

Gospodarske novice

Naznanilo vina v kleteh. Opozarjamo vinogradnike, da se odzovejo zahtevi deželnega odbora in napovedo pri občinskem uradu vino, kolikor ga potrebujejo za domačo rabo, do določenega roka. Tisti, ki tega ne storijo, ne bodo deležni olajšav, t. j. da bi plačali samo polovično deželno doklado. Sploh opozarjamo vinogradnike, da navedejo v razumljivi obliki količino vina in sicer vedno enako, da ne bo toliko zmešnjav in pa krivično naložene vinske naklade, kakor se je to zgodilo lansko leto. Vina, ki je že obdačeno, ni treba več napovedovati.

Se enkrat domače klanje svinj. Iz ptujskega okraja se nam piše: V „Slov. Gospodarju“ beremo med drugim tudi, kako so nemški graški gospodje in na čelu jih grof Clary, sklenili stroga določila o domačem klanju svinj. Iz tega se zopet vidi, kako so ti nemški čudaki napolnjeni z najhujšim sovraštvo napram kmetom, posebno pa še proti slovensko-štajerskim. Čudno se nam pa vendar zdi, da ima pred seboj gospod namestnik zmiraj kmetski stan, katemu nalaga vedno nove tovore, čeravno ta sedaj državi največ koristi. Brez kmeta bi pač nihče na noben način ne mogel izhajati. Ako bi grof Clary vprašal za nasvet katerega izmed kmetovalcev, bi mu pač vsak, kateri ima količkaj zdrave pameti, rekel:

da naj bo s tem tiho. Saj taka odredba ne bo pospeševala svinjereje in pridelovanja masti. To vse je le voda na mlin nemških prenapetnežev, kateri imajo vedno pred očmi, da se nam ubogim kmetom ravnotako dobro godi kot njim tam pri polnih mizah. In tako si gospod namestnik predstavlja, da mi svinje takoj lahko in hitro zredimo kot on sestavi tiste odredbe, se pač zelo moti. Sicer pa gospodu namestniku svetujemo, naj le pride sam ter naj poskusi celi dan težko delati pri tisti borni hrani, katero je določil; ho že videl, kako bo šlo. Zato pa se vedno bolje uresničuje klic: „Slovenski kmetje, proč od Gradca!“ — A. F., slovenski kmet.

O revizicijih krompirja. Iz gornjerajdgonskega okraja se nam piše: Glasom dostavljenih pol glede oddaje krompirja so posestniki po obstoječih predpisih okrajnega žitnega nadzorništva v Ljutomeru neenakomerno, zares krivljo prizadeti. Nek žetveni komisar je v njemu prideljeni občini opravil poskusno kopanje krompirja na 13 mestih. Tukaj je bil dnešek od 55 do 130 kg po razredih na aru. Ker je olčina hribovita in ležijo nijke ob robih gozdov, se je vzela večina parcel v slabše razrede. A zdaj je bilo povprečno preračunjeno arski dnesek 80 kg. Ali je to pravica, da mora tisti, kateri je pridelal 55 kg na 1 ar dati toliko, kakor tisti, kateri je pridelal 130 kg in še več? Zakaj se je tedaj razredovalo? Dokazov je dovolj, da so gospice na glavarstvu vpisale toliko napak, da je sedaj preklinjevanje žetvenih komisarjev na dnevnem redu. Nekemu posestniku je n. pr. komisar zapisal 27 arov krompirja, a gospodinčine so mu zapisale kar 67 arov, seveda so mu sedaj ostro zapovedali oddati 2090 kg krompirja, a za gotovo mi je znano, da ga ni pridelal še niti 2000 kg sploh. V drugi občini je bila večina večjih posestnikov prosta oddaje. Nekemu kmetu, kateri je pridelal 40–50 meterskih stotov krompirja, niso vpisali niti enega ara nasajenega krompirja, temveč 41 arov zelja. Koliko so stale te gorostasne pomote denarja, je samoumevno. Kam prideš s takim gospodarstvom? Kdo bo imel veselje do obdelovanja?

Cene za krompir ne bodo zvišane. Urad za ljudsko prehrano naznanja, da cene za krompir v pomladanskih mesecih ne bodo zvišane. Vse razširjene nasprotne vesti so torej neutemeljene.

Prevažanje sadjevca in jesiha po železnici. Gospodarski urad štajerskega cesarskega namestništva naznanja, da je potrebno posebno dovoljenje za prevažanje sadjevca in jesiha ali kisa iz sadja po železnici, in sicer dovoljenja deželnega urada za zelenjavno in sadje v Gradcu, Kaiserfeldgasse štev. 29. Vsako drugo tozadevno izdano dovoljenje za prevažanje je neveljavno.

Uumno ravnanje z gnojem in gnojnico. Pod tem naslovom je izdalo deželno kulturno nadzorstvo štajerskega cesarskega namestništva kratko dvojezično navodilo, kako je umno ravnat s plevskim gnojem in gnojnico, kar je za naše gospodarstvo zelo velikega pomena, kajti velike množine gnojnico se pri nas še vedno iztekajo namesto na travnike in polja v potoke ali ceste, kjer ne prinašajo nobenega haska. Tozadevno navodilo se dobi brezplačno pri imenovanem uradu, treba le da se pismeno zahteva.

Kako dela oblast z rekviriranim senom. „Miran“ se poroča: Ko sem hodil v celovški okolici, sem naletel v Svetni vasi na silno množico krme, nad 1000 vagonov, ki bo, kakor so se izražali najmodnejši v najbližji okolici, spomladi velikanski kup gnoja, menda zato, ker je v jeseni preidlo niso pokrili. — Kmetu se odvzame toliko sena, da ne bude mogel čez zimo prerediti svoje najpotrebnije živine, rekvirirano seno pa pustijo nepokrito na kupu, da segnjite!

Licitacije konj. V stabilni konjski bolnišnici v Mariboru se radi nastalih ovir do preklica ne bodo vršile licitacije konj.

30 gramov masti za osebo. Urad za ljudsko prehrano na Dunaju je odredil, da se sme za osebo in težen porabiti samo 30 gramov masti. To bi bilo na leto samo 1½ kg na osebo. To določilo velja za vse avstrijske dežele.

Hmelj. Na hmeljskem trgu v Žatcu ni bilo v pretekli dobi nobenega popraševanja po tujem hmelju, vsled tega so bile tudi cene samo na papirju in so se gibale med 145 in 160 K za 50 kg. V hmeljskih skladisih v Žatcu se sedaj nahaja 13.490 bal raznovrstnega hmelja.

Cene za les. Zveza avstrijskih lesnih trgovcev na Dunaju je dne 10. t. m. sklenila sledeče lesne cene, ki so veljavne do preklica: Hlodi mehki neotesani 50–65 K. trdi 60–120 K, oglati ali otesani mehki hlodi 90–125 K. Za ostale vrste lesa ni bilo določenih nobenih najvišjih cen, ker je bilo blaga veliko premalo, popraševanje po lesu pa živahno.

Dopisi

Maribor. Dne 25. januarja se bo v frančiškanski cerkvi kakor navadno slovesno obhajal praznik Matere Milosti. Vabimo hvaležne Marijine častilce, da se te svečanosti kolikor mogoče pridno udeležijo.

Maribor. Narodna zavest med mariborskimi

Slovenci raste dan za dnem. Kakor izvemo, je klub grožnjam protestantovske „Marburgerce“ podpisalo dosedaj nad 1500 mariborskih S.čvenk jugoslovansko deklaracijo. Podpisovanje se še nadaljuje. Če še katera Slovenka ni podpisala, se lahko oglaši v našem uredništvu, da ji preskrbimo podpisovalno polo.

St. Ilj v Slov. gor. „Slov. Gospodar“ in „Straža“ se sedaj dobivata tudi pri trgovcu g. Plevniku.

St. Jurij v Slov. gor. Kmetijska podružnica ima v nedeljo, dne 20. t. m., po rani službi božji, svoj letni občni zbor z navadnim sporedom. Kdor hoče kakšno seme naročiti, deteljno, runino ali laneno itd. naj ta dan pride, ker se bodo takrat naročila zaključila. Naročevalo se bo samo za ude. Torej pridite!

Sv. Ana na Krembergu. Kaj pa naše Bralno društvo? Mnogi prijatelji našega društva, ki so primorani biti sedaj v daljni tujini, menda misljio, da je društvo zaspalo. Toda ne! V dokaz naj navedem kratko poročilo: Knjig se je prebral v preteklem letu nad 400. Tudi odsek Bralnega društva Dekliška Zveza, ki je sicer ob pričetku vojne nekaj časa počival, je v lanskem letu zopet oživel in deluje z veliko vnemo, hoteč nadomestiti to, kar je zamudil v teku odmora. Odbor zveze je tako-le sestavljen: Predsednica Poš. Ljudmila, namestnica Dež. Katarina, tajnica Dež. Terezija, namesnica Poš. Marija, blagajničarka Rokavec Marija. Letno poročilo tajnice dokazuje, da je zveza imela v lanskem letu 12 podučnih sestankov. V 18 govorih smo slišali marsikaj korenstnega in vspodbudnega za naše življenje. Deklaracija je bilo 18 in en dvogovor „Najlepši kinč.“ Naslejem naj še imena govornic: Zraven g. duhovnega voditelja in odbornic so še nastopile: Tirš Matilda, Ferk Cilika, Šipek Justa in Ivančič Julijana. Geslo Bralnega društva in Dekliške zveze pa je in ostane: „Bog in domovina!“

Sv. Andraž v Slov. gor. Pred božičnimi prazniki je postala Ilešičeva hiša v Vitomarecih hiša žalosti. Ni bilo kruti smrti dovolj, da je nenadoma stegnila svojo koščeno roko dne 17. dec. 1917 po vzorni Ilešičevi materi, je še pokosila čez 6 dni tudi dobrega hišnega očeta, katerega smo izročili materi zemlji ravno na božični praznik. Ko se drugi zbirajo okrog božičnih dreves, smo mi bili zbrani na pokopališču, da se poslovimo od Franca Ilešiča. Nismo se pa poslovili za vselej, saj Kristus nas zagotavlja: „Jaz sem vstajenje in življenje. Kdor veruje in me živi, ako tudi umrje.“ To naj zlasti tolaži zapušcene hčere, sina in ostale sorodnike. Najbolj pomilovanja in sočutja vreden je sin Franc, ki je že od 1. 1915 v ruskem vjetništvu ter gotovo ne sluti, da ob svoji vrnitvi ne bo našel več ne očeta in ne matere. Pojedna Franc in Marija Ilešič sta živila vedno v najlepšem zakonskem zastopstvu in v njuno hišo so našli pot le dobrì katoliški listi, kakor „Slov. Gospodar“ in „Straža.“ Franc Ilešič je bil poprej mnoga leta čebinski predstojnik in do svoje smrti ud krajnega šolskega sveta. Francu in Mariji Ilešič povrni Bog, v večnosti, kar sta dobrega storila in jima daj večni mir in pokoj! Zapuščenim sorodnikom bodi izrečeno na tem mestu najglobokeje sožalje! Vsemogočni vas tolaži ter vam pomagaj nositi bridko usodo! — Popoldne na praznik Razglašenja Gospodovega pa smo pokopali begunca Andreja Pohor. Komaj se je Pohorjeva družina preselila k nám, da bi si zboljšala svojo begunsko usodo, že jim smrt ugrabi hišnega gospodarja. To je hud udarec za begunsko obitelj! Zapustiti so morali svoj rojstni kraj in sedaj se še tudi ločiti od svojega dragega očeta. Zapuščene srote tolaži zavest, da mi sočutimo z Vami in da smo položili telesne ostanke Vašega ljubega očeta sicer ne v Vaš rojstni kraj, vendar pa v domačo slovensko zemljo!

Ljutomer. Katol. bralno društvo za ljutomersko okolico ima v nedeljo 20. t. m. po večernicah svoj občni zbor. K najobilnejši udeležbi starih in novih članov vabi odbor.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Na sedmini Jak. Bračič se je nabralo 12 K za avstrijski Rdeči križ. Bog plati!

St. Lovrenc ob koroški železnici. Pri nas bo do v letu 1918 sledeči uradni dnevi mariborskega okrajnega sodišča: Dne 28. januarja, 25. februarja, 28. marca, 29. aprila, 27. maja, 24. junija, 29. julija, 26. avgusta, 30. septembra, 28. oktobra, 25. novembra in 30. decembra, vsakokrat v občinski pisarni od 12. ure opoldne do 4. ure popoldne. — Napovedanega shoda prihodno nedeljo, dne 20. t. m., pri g. Kodru ne bo, ker sta poslanca gg. Roškar in Pišek nujno zadržana. Prideta pa v najkrajšem času!

Zalec. Naša izobraževalna društva prirede v nedeljo, dne 27. t. m., ob 3. uri popoldne, v Hodnikovi dvorani v Žalcu slavnost v prid ubogim domačim in begunskeim otrokom. Na bogatem sporedom je govor vrlega našega mladinskega organizatorja prof. dr. Hohnjecia in dve lepi predstavi. Slovenski domoljubi, posebno Žalčani in Petrovčani, pridite v obilnem številu in pokažite z dejanjem, da ljubite svoj slovenski narod in posebno njegovo bodočnost — slovensko mladino!

Braslovče. Dne 5. t. m. je po dolgi in mučni bolezni v 66. letu svoje starosti umrl vrl mož Mihael Plaskan, posestnik in mlinar v Malih Braslovčah. Rajni se je nekdaj bojeval pri zasedenju Bosne. Kako je bil spoščovan, je pokazal njegovo pogreb, kojega se je udeležilo veliko število ljudstva. Bil je na-

ročnik „Slov. Gospodarja“ in „Slovenca.“ Svetila vremenu možu večna luč!

Solčava. Pred kratkim smo brali v časopisih, da se je na temelju veličastne izjave ljubljanskega narodnega ženstva za jugoslovansko deklaracijo izjavilo že nad 10.000 Slovenk. Tudi me Solčavance zahtevamo svobodno domovino, svobodno Jugoslavijo! In v dokaz temu pa pošilja solčavska dekliska Mairijina družba za Tiskovni dom v Mariboru 70 K.

Najnovejša poročila.

Najnovejše avstrijske uradne poročila.

Dunaj, 16. januarja.

Italijansko bojišče.

Na visoki lanoti pri Asiagu je bil odbit sovražni sunek zahodno od Col del Rosso.

Vzhodno od Brente je nadaljeval Italijan svoje brezuspečne napade še v popoldanskih urah. Na vzhodnem pobočju gore Monte Pertika je sovražnik trikrat naskočil naše črte. Vsakokrat se je ponesrečil njegov naval že v našem artilerijskem in ognju strojnih pušk pod najtežjimi izgubami. Južno od gore Monte Fontana Secca so bili sovražni napadalni poskusi že v kali zadušeni. Ob spodnji Piavi živahnji artilerijski boji.

Rumunski poslanik v Petrogradu prijet.

Iz Petrograda poročajo, da je bil dne 12. januarja rumunski poslanik Diamandi z vsem poslaniškim objem vred prijet in zaprt v peterpavlovske trdnjave. Vzroki so neznani. Trockij je nedavno grozil, da bo brezobjektno nastopil proti nastavljenemu rumunske vlade, če se bodo v Rumuniji zatirali njegovi pristaši. Aretacija je vzbudila med diplomatičnim zastopstvom v Petrogradu nemalo razburjenje. Zastopniki Amerike, Anglije, Francije in drugih četverosporazumovih držav namenljajo vložiti pri ruski vladi proti aretaciji odločen protest.

Poljaki zahtevajo ujedinjenje Galicije s Poljsko.

V Krakovu in drugih galiških mestih so se vršila zadnje dni dobrobitnana zborovanja, na katerih se je zahtevalo, da se naj združi Galicija z novoustanovljeno Poljsko pod žezлом cesarja Karla, in nasledniki iz habsburške vladarske hiše.

Listnica uredništva.

Kmet iz ljutomerskega okraja: Prosrite Vašega poslanca Roškarja za posredovanje. Njegov naslov je: I. R., Dunaj, Parlament. — **Bucie:** Tožljivo, ker ni dokazov. — **A. R., Cven:** Otegniti se sme samo 5% od skupne žive teže. Teljati se sme na najbližji tehnicni. — **Seonica ob Dravu:** Pošljite na naslov: Sestra Klara, Gradeč, Odilien-Blindenanstalt. — **Moravec:** Brejih telic ne smejo jemati. Vojaški kupec pa sploh nimajo pravice jemati živino, ampak samo na kupovalec živinoprometnega zavoda. — **Zenazkojanski:** Brez podpisa. Ne moremo objaviti. — **Fochnsdorf:** Naslov je: Jugoslovanski klub, Dunaj, Parlament. Vojno zavarovanje je prosto in se ne more nikdar v to siliti. Če agent rabi silo, ga zavrnite. — **J. S., Straš:** Zagovornik naj sestavi prošnjo in jo podpiše. Pošljite jo po pošti. — **F. D. Zagaj:** Obrnite se na Vašega poslanca dr. Jančoviča v Kozjem. — **Malá Nedeľa:** Pritožite se na pošti. Od tu se „Slov. Gospodar“ in „Straža“ pošiljata v tolikih izvodih, kakor sta naročena. — **Dobrna:** Pišite posl. dr. A. Korošcu, Dunaj, Parlament. — **Črešnjevec pri Slov. Bistrici:** Sladkorne karte dobite samo za člane Vaše družine, za dñinarje ne. Glede ravnanja z vinom Vas opozarjam na naš današnji članek „Pretakanje vina.“ — **Sv. Marjeta ob Pesnici:** Imenujte nam ime tistega človeka, ki hujška proti „Slov. Gospodarju“ in našim poslancem, da ga izročimo roki pravice. Takim ljudem je treba odločno stopiti na prste. Pozdrave! — **Lancova vas pri Ptuju:** Opišite celo začetvo in jo pošljite z dokazili vred poslancu M. Brenčiču. — **Slovenka v Studencih pri Mariboru:** Veseli nas, da hočete zbirati med tamojnjimi Slovenkami podpise za deklaracijo. Položam drage volje preskrbimo. Le oglasite se v našem uredništvu. Veseli smo Vaše krepke volje. Le pogumno na delo za našo svobodo! Pozdravljeni! — **Dopisnik:** Več stvari smo tokrat morali zaradi pomanjkanja prostora odložiti za prihodnjo številko. Prosimo kratkih poročil!

Ivan Hajny

zaloga in zastopstvo poljedelskih strojev
Maribor ob Dr. Kokošinekova ul. 32,

priporoča cenjenim posestnikom raznovrstne stroje posebno vitelne, mlatilnice slamoreznice, reporenice, sadne mline, stiskalnice, sezalke, sejalne in ksilne stroje, močao pocinjene brzoparilnike, kotle za žganje žgati in zboljane drobilne mline s katerimi se lahko doseže vsakvrstna moka.

K takojšnjemu nakupu se toplo priporoča, ker se bodo stroji radi pomanjkanja surovin vedno težje dobili in bodo cene vedno višje. Solidna postrežba.

Na dopise se točno odgovarja.

Kotle za žganje in za kuhanje ter parjenje svinjske krme, slamoreznice, mline i. t. d.

vse prvo vrstno ima naprodaj

V. Kvartič, 847
Šoštanj štev. 130.

Naznanila

za zavarovanje VII. vojnega posojila c. kr. avstr. voj.- vdovskega in sirotinskega sklada se sprejemajo v uradnem poslopu okrajnega glavarstva v Mariboru, 2. nadstropje, vrata št. 26. — Vodja pisarne: Janez Ev. Wesenjak.

1021

Prošnja Slovencev v Nemčiji.

Slovenci v Gladbecku v Nemčiji prisrčno prosijo veleč. duhovništvo in druge dobrosrčne rojake v domovini, ki imajo na razpolago kaj knjig, da nam blagovljijo za povečanje naše majhne slovenske knjižnice odstopiti slov. knjige. Tukajšnji Slovenci se vrlo zavedajo svoje narodnosti, a manjka jim slovenskega čtiva. Za vsak najmanjši književni dar izrekam že vnaprej v imenu gladbeških Slovencev svojo najprisrčnejšo zahvalo.

Za Slovence v Gladbecku:

**Kaplan Tensundern,
Gladbeck, Westfalen, Nemčija.**

Kalijevo sol

kemično preiskano 43.20 %-no ima še v zalogi Zadruga v Račah. Vreče mora kupec sam poslati.

Od c. kr. urada za ljudsko prehrano legitimiran nakupovalec **KAREL ROBAUS**, Maribor, Koroška cesta št. 24. kupuje vsako množino zelja in repe. P. n. producenti se pozivajo, naj mu pošljejo svoje ponudbe pismeno ali ustmeno

Dovoljenja za pošiljanje, z katerimi je prevoz dovoljen, se preskrbijo. 846

Konjska oprava ukradena.

Ponoči na 12. t. m. je bilo posestniku in gostilničarju Aleks. Hojnku na Ranci pri Pesnici ukradenih: 4 kompletne vprežne oprave za konje, 2 naglavni opravi, 2 konjski koci iz zaklenjene kamre. Škoda 2000 K. Od ukradenega blaga sta bili dve novi naprsni opravi iz črnega usnja, 1 že rabljena naprsna oprava iz črnega stisnjene usnja in 1 angleška oprava s ploščami. Odeje so bile olivne barve in novopovlečene. Tatje popolnoma neznani. Kdor izsledi tatu dobi od g. Hojnka 200 K nagrade.

C. kr. žandarmerijsko poveljstvo v Leitersbergu, dne 14. januarja 1918. 77

Specerijska in kolonijalna trgovina

Ivan Ravnikar, Na debelo! Celje

kupuje po najvišji dnevni ceni **SUHO SADJE** ter je za to edini nakupovalec za okraj Celje.

Smrekovo skorjo,

čreslo in kostanjev les kupi vsako množino

Jakob Vrečko, Maribor, Cvetlična ulica št. 8. 1092

Nakup lesa!

Navedite skrajno ceno, naloženo na žel. postaji in rok oddaje! Takošnje plačilo proti duplikatom tovornih listov!

961

Ponudite na metercent: Kostanjev les, hmeljske droge (stare) hrastov les, smrekovo škorjo. Na kubični metter: Okrogel les (smrekov, borov, hojov) — les za jame (Grubenholz).

Vinko Vabič, veletržec,

Žalec, Južnoštajersko.

Spodnještaj. ljudska posojilnica v Mariboru

reg. zad. z neom. zav.

Hranilne vloge

se sprejemajo od vsakega in se obrtejo: zavada po $2\frac{1}{4}\%$, preti trinasečni odpovedi po $2\frac{1}{2}\%$. Obresti se pripisujejo h kapitalu 1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo.

Posojila se dajajo

le članem in sicer: na vknjižbo preti papilarni varnosti po $5\frac{1}{4}\%$, na vknjižbo sploh po $5\frac{1}{2}\%$, na vknjižbo in poroštvo po $5\frac{1}{4}\%$ in na esbeni kredit po $6\frac{1}{2}\%$. Nadalje izposojuje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzema posojilnica v svojo last proti povrnitvi getovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 krov. Prehrje za vknjižbo dela posojilnika brezplačno, stranka plača le kelke.

Uradne ure

po vsaku sredo in četrtek od 9. do 12. ure dopoldne in vsako soboto od 8. do 12. ure dopoldne izvzemši praznike. V uradnih urah se sprejema in izplačuje denar.

Pojasnila se dajajo

in prehrje prejemajo vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnike.

Stolna ulica 6 (med Glavnim trgom in stolno cerkvijo.)

POSOJILNICA V GORNJI RADGONI

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo po najvišji obrestni meri. Obresti se pripisujejo brez posebnega naročila koncem vsakega leta h kapitalu. Hranilne knjižnice drugih zavodov se sprejemajo brez vseh stroškov kot hranilne vloge, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalačanje po pošti so strankam na razpolago položnice c. kr. poštné hranilnice št. 93.871. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Posojila se dajajo pod najugodnejšimi pogoji in sicer na vknjižbo po 5% , na poroštvo po $5\frac{1}{2}\%$. Izposojuje se tudi na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzema posojilnica v svojo last. Tozadevni stroški ne presegajo nikdar 7 K. Prošnje za vknjižbo novih kakor tudi za izbris starih posojil dela posojilnika brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure so vsak torek in petek od 9. do 12. ure dopoldne. Ako pa pride na ta dan praznik, se uraduje naslednji dan. Ob uradnih urah se sprejema in izplačuje denar. Posojilnica izplačuje tudi obresti vojnih posojil brez vsakega odbitka.

Pojasnila se dajejo, prošnje sprejemajo in vsi drugi uradni posli izvršujejo vsak delavnik od 8. do 12. ure dop. in od 2. do 5. ure pop.

Uradni prostori so v lastni hiši, Gornji gris štev. 8.

Prava dobrota za človeštvo je Weberjev patent-podplat „Ideal“.

Se vpogne kot usnje,
Brez šrma kot usnje,
Napremočljiv kot usnje,
Trpežen kot usnje.

Pri številnih vojaških poveljstvih, obrtih, konzumnih društvih i. t. d. v Avstro-Ogrski v rabi.

Cena za nabiranje podplatev:

Moški in ženski čevlji	1 par K 7—
čevlji za dekleta in fante	" " 6·50,
otročji čevlji	" " 5·50.

Obnovljenje peté:

iz trdega usnja za ženske in moške čevlje	K 4—
" " " fante in dekleta	K 3—
" " " otroče čevlje	K 2—

Druga popravila

po kakovosti čevjev 1, 2 in 3 K od para.

Edina delavnica: GRADEC, Sackstr. 3.
Prevzemno mesto v Gradcu, Sackstr. 3.
Prevzemno mesto na deželi: Ernest Sark, Ljubljana; E. Hauck, Opatija 166. Ustanovila se še bodo druga prevzemna mesta v Gradcu, kakor tudi v provinci na Štajerskem. Občinstvo se vabi, da si ogleda našo obrt, Gradec, Sackstr. 3. Tam se dobijo tudi še drugi pogoji. (48 Klen.)

Vinogradniki, DOZOR!

Na suhocepljene trte so na prodaj za leto 1918. Cepljenih trt še je v zalogi 30.000 komadov in sicer najbolj rodovitnejše sorte. Trte so cepljene na podlagi Rip. Portalis in na Göthe št. 9. Cepljene trte se dobijo enoletne in dvoletne posebno močne. Cena trtam je po dogovoru.

Cepljene trte prodaja:

Franc Slodnjak trtnar

pri Sv. Lovrencu v Slov. gor., p.
Juršinci pri Ptiju, Štajersko.

Koledar za slovenske vojake za leto 1918. Ta priljubljeni vojaški koledar je zopet izšel. Malo pač je vojakov, ki bi ne bili še imeli dozdaj vojaškega koledarja in na tisoče si ga je naročilo že za leto 1918. Zdaj torej lahko imajo naši vrh vojaki zopet svojega zvestega spremiševalca. V koledarju najdejo naši vojaki mičen spis o cesarju Karolu I. in cesarici Ziti. Čisto nove določbe o državnih podporah za svojce vpoklicanih, razprave o pokojninah in vzgojninh vdov in sirot, o pokojninah invalidov itd. Poleg tega se v koledarju najdejo tudi natančni predpisi, kako je treba postopati beguncem, da dobijo begunske podpore. Ob koncu ima koledar kratek verski poduk za vojake in pa molitvenik, obsegajoč najpotrebnnejše molitve za krščanskega vojaka. Poleg tega ima koledar 80 strani praznega papirja za pisanje in svinčnik. Vojaki, sezite po novem koledarju in doročite si ga. Domači, kupite možem in sinovem ta potrebni koledar in pošljite jim ga na bojisce! Vkljub temu, da se je v zadnjem letu skoraj vse podražilo za več kakor 100%, stane Koledar za slovenske vojake s poštnino vred samo K 1·30. Naroča se samo v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Posestniki prediva!

Tvrdka R. Stermecki v Celju je poblaščena za celi politični okraj Celje za nakupovanje prediva, katerega prevzema v svoji trgovini v Celju po najvišjih uradno določenih cenah.

Lepa hiša

s trgovino, pripravna tudi za gostilno, z majhnim posestvom v lepem kraju, blizu železnice, se radi odhoda k vojakom po ugodni ceni proda. Natančnejša pojasnila pri g. Loršku, restavracija, Slovenska Bistrica.

Vabilo

občnemu zboru strojne zadruge v Dragonjiva i — M hoveah,

kateri se vrši v četrtek dne 24. januarja 1918 v gostilni Franca Fras v Mihovcah. Začetek ob 10. uri predpoldne.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Odobrenje rač. zaključka za l. 1917.
3. Volitev načelstva.
4. Volitev nadzorstva.
5. Sprememba pravil.
6. Slačajnosti.

K polnoštevilni udeležbi vabi
načelstvo.

„Panorama-International“

Maribor, Grajski trg št. 2, zraven gostilne „črnemu orlu“ je pripravljen za obojek obisk. Odprtje cel dne. Vstopina 20.—, otroci 20.—. Predstava traja 25 minut. Večji degodiški iz vseh bojih, pokrajine vseh dežel sveta v naravnih velikosti, slikovito in zanimivo. Za male dečarje in male igralne ženske se vidi mnogo zanimivosti telega sveta. Kdo si želi ogleda „Panoramę“, prispe, kjer so vadi seve predstava.

MUZEJ

Slov. zgodovinskega društva,
Maribor, Koroska cesta 10.
Darujte sanj vse zgodovinsko važne
predmete ohrbite večne spominice

Leopold Vasle,

praporščak pri pešpolku št. 87

padel na italijanskem bojišču dne 22. novembra 1917, zadet od sovražne krogle v cvetu svoje mladosti v 23. letu.

Blagaga pokojnika priporočamo v molitev in trajen spomin.

V Z klu, dne 30 decembra 1917.

Franc in Marija Vasle, starši.
Mici, Franciska, Leopoldina Vasle, sestre
Franc in Jožef Vasle, brata.

68

Kmečka hranilnica in posojilnica v Ptiju,

minoritski samostan,

naznanja, da se vrši, dokler se ne rešijo vojaška zadeva tajnika, uradni dnevi samo ob nedeljah od 9. do 12. ure predpoldan in od 1. do 4. popoldan.

Prosimo, da stranke to uvažujejo. Ko bo mogoče poslovanje v prejšnjem ob segu vršiti, se bo javilo.

Cvetje

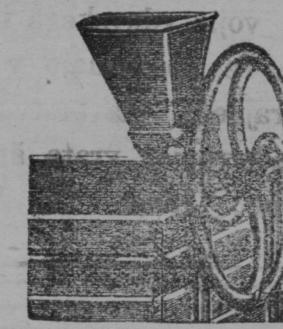
iz vrtov sv. Frančiška

(glasilo III. reda) izhaja v Kamniku na Kranjskem in stane za celo leto 3 K.

Ročni mlin za zdrob in moko!

Cena
155.— kron.

Poljedeljski
stroji in
orodje!

Teža približno
15 — kg.

Poljedeljski
stroji in
orodje!

Mlin se razpošilja opremljen z zamahnim kolesom in takiranim vsipalnikom. Cena mlinu je v tovarni 155.— kron, plačljivo v naprej brez odbitka; zavjanje in poštnina se računata za lastno ceno separeratno. Mlin melje troje vrst izdelka in sicer: debeli zdrob, fini zdrob in fino moko. Za kvaliteto, da naročnik prejme dober in nepokvarjen mlin se jamči!

Mlin se naroča pri tvrdki: „D. STUCIN,
Dunaj XVIII. okraj, Höhngasse št. 4.“

(Dopoljuje se slovensko).

ZAHVALA.

Ob bridki izgubi našega ljubljenega soproga, očeta, brata, strica, gospoda

MIHAELA PLASKAN,

posestnika in milnarja v Malih Braslovčah, izrekamo tem potom najsrcejše zahvalo vsem, ki so blagaga pokojnika spremili k večnemu počitku, v prvi vrsti velečduhovščini, posebno preč. g. kanoniku Jak. Hiberniku za tolazbo v bolezni in za tolazilne besede ob odprtem grobu, cerkvenim pevcem, slavnim požarnim brambi, darovateljem vencev in sploh vsem, ki so nam izkazali sožalje.

Dragega pokojnika priporočamo v molitev in blag spomin.

Braslovče, dne 11. prosinca 1918.

Žaljuči ostali.